

COMUNICAT 8M IAC-CATAAC

Els darrers anys, el 8 de març ha agafat una dimensió massiva i les reivindicacions feministes abasten **tots** els àmbits de les nostres vides. Denunciem la feminització i la manca de reconeixement de les cures, la precarietat laboral de les dones, les violències masclistes estructurals i les desigualtats a les llars, llocs de treball, institucions i tots els altres llocs. El feminisme ha guanyat força a molts àmbits de la societat, però no ens podem conformar en una presència del feminisme en els debats públics innòcua o amb lleis que introdueixen millores molt petites en termes d'igualtat mentre es mantenen les polítiques neoliberals. Ens cal avançar en tots aquells aspectes estructurals que ens buiden de drets i ens condemnen a la desigualtat.

Les dones cobrem menys i treballem més. L'escletxa salarial és del 22,2%¹. Aquest és un indicador que mesura una desigualtat que té molts orígens i moltes conseqüències. Les dones tenen feines més precàries i més contractes de mitja jornada. La discriminació patriarcal en el món laboral es repeteix, ampliada, en els àmbits socials. L'escletxa de les pensions de jubilació és encara més gran, amb la xifra abismal d'un 41%. Patim una taxa de pobresa més alta, que arriba al 27,9%. Les dones som les encarregades de fer tasques essencials per la vida de les persones i pel funcionament de la societat en el seu conjunt, aquelles que anomenem tasques de cura. Tenim una major presència en la sanitat, l'educació, l'atenció a la gent gran i als serveis socio-sanitaris i amb una dedicació en temps i en càrrega mental molt desigual dins de les llars. I això no es trasllada en un reconeixement social sinó en una desigualtat.

Ens trobem en una etapa de rescat del capital, en què els Estats han mobilitzat grans quantitats d'ajudes per a salvar les grans empreses i re-establir els seus beneficis. La resposta als problemes de la població ha estat minsa, nul·la i, fins i tot, repressiva. I les dones patim més totes les problemàtiques socials. L'encariment de l'energia i del cost de la vida en general, es tradueix en una major pobresa energètica, i hem de fer mans i mànigues per tirar endavant les nostres llars mentre l'espoliació per part de les grans empreses queda intacte. Els interessos dels bancs també prevalen quan cada dia desnonen a tantes famílies, amb les dones al capdavant, que no poden pagar lloguers desorbitats. Les dones sense papers, per culpa de la llei d'estrangeria, ho tenen més complicat.

El govern de l'Estat espanyol, que s'anomena a ell mateix "progressista", ha decidit pactar amb la patronal i la dreta i deixar gairebé intacta la Reforma laboral del 2012, que va precaritzar profundament els drets laborals. Les dones hem estat les primeres a ser acomiadades i les que tenim contractes més precaris i estem en pitjors convenis laborals, i no s'han derogat aquells aspectes més nocius que ens afecten especialment com són, el cost d'acomiadament i els contractes de temporada i de substitucions. Tampoc es modifica la subcontractació, que és un dels fenòmens que més precaritza el treball femení, amb empreses multiserveis amb condicions de treball i salaris nefastos.

¹ Dades extretes de: La situació de desigualtat salarial a Catalunya entre homes i dones

Tampoc s'ha avançat en l'equiparació dels drets de les treballadores domèstiques. Per enguany també s'espera que una reforma de les pensions que empobrirà la classe treballadora i que serà masculista, perquè perjudicarà especialment a les dones. Volen ampliar els anys de cotització per al càlcul de les pensions perjudicant les carreres laborals més curtes, que són majoritàriament les de les dones.

La lluita feminista per la millora i l'emancipació de les dones treballadores en la que s'engloba la **IAC** no deixa de banda cap dels aspectes del sistema capitalista, patriarcal i racista que ens oprimeix. Dins del nostre àmbit, **volem fer palesa les següents reivindicacions:**

- L'administració pública és un àmbit feminitzat, on el 61% de la plantilla som dones. Patim una bretxa salarial del 18,5% en el personal funcionari.

- El sistema de categories professionals i llocs de treball estableix desigualtats de gènere en les retribucions. Per a vèncer el sostre de vidre i el terra enganxós, cal repensar el sistema de categorització patriarcal del treball, que valora més econòmicament i socialment els treballs dels homes i que assigna a les feines més feminitzades les categories amb salaris més baixos.

- L'accés a l'ocupació i la promoció laboral continua discriminant a les dones. Els criteris de capacitat i igualtat no són neutrals, a les dones se'ls exigeix molt més. Exigim processos de selecció públics i objectius (mèrits, currículums cecs, eliminació d'entrevistes...) i de consolidació justos.

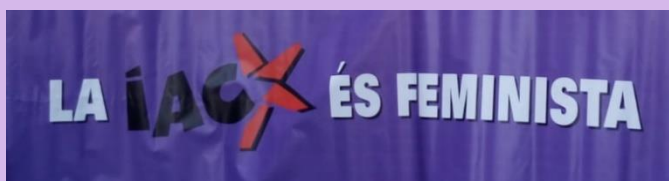
- La precarietat laboral a l'educació és extensa. El 44% del personal de la Generalitat de Catalunya tenen un contracte temporal, molt per sobre del què marca la normativa. Exigim una estabilització de les persones que estan en precari i mesures per combatre l'alta taxa de contractes amb jornades parcials i de curta durada.

- Les reduccions de jornada i permisos de cura amb pèrdua de retribucions recauen principalment sobre les dones. El 92% de les reduccions de jornada per cura d'un fill o filla del personal de la Generalitat les demanen dones. El 86% i 83% de les reduccions per cura de menors amb malalties greus i familiars amb discapacitat les demanen dones. Demanem que els permisos siguin totalment retribuïts i que s'ampliïn a més situacions en què necessitem la conciliació laboral.

- La conciliació laboral és insuficient. Cal avançar amb la desfamiliarització de les cures, ampliant els supòsits dels permisos a vincles interpersonals més amplis, recollint la diversitat de relacions de cura existents a la societat. Cal impulsar la coresponsabilitat dins de les famílies, per a repartir tasques i responsabilitats. Cal socialitzar les cures, impulsant els serveis públics per atendre les necessitats de les persones sota una lògica del repartiment i la responsabilitat col·lectiva.

- Els serveis públics .

*Secretaria de Feminismes i Polítiques
d'Igualtat de la IAC-CATAAC*

Necessitem un 8 de març que ens doni veu a totes i que faci visible els problemes que el capitalisme patriarcal genera i oculta.

Necessitem un 8 de març combatiu!